

מצפון תל-אביב לטלוויזיה ולסרטים

הופעה קצרה אחת בטלוויזיה, בלה קת פסטיביל-הילדים, הספיקה להפוך את מרינה פיינגולד בת ה-14 לכוכבת קטנה, מודל לחיקוי, ילדות ונערות מבקשות במספרה "תיסרוקת כמו מרינה". הטלפון בביתה, בבית-דידות



זמרת פיינגולד מוכנה לוותר על היסטוריה

מטופח בצפון תל-אביב, לא מפסיק לצלצל. "מעריצים, מעריצות, אני לא יודעת מי", אומרת אמה של מרינה, רופאת השיניים ר"ר מינה פיינגולד, "אין לנו שקט לרגע. כולם רוצים לדבר איתה, להיפגש איתה, להתכתב איתה, לגור איתה, בחיי..."

זה יפה מאוד, אבל יש גבול להטרדות. אני משתדלת לדבר בנימוס, לא רוצה להעליב ילד שמעריך אותה. לא נותנים לנוח בצרהיים, ולא נותנים לישון כלילה. אפילו בחצות מצלצלים. אני לא יכולה להרשות לעצמי את הלוכסוס לנתק, כי אנחנו שני רופאים, יש פציניטיים."

מרינה התחילה את הקאריירה שלה בגיל 8. היא ראתה מודעה בעיתון, שהזמינה ילדים לבחינות לפסטיבל-הילדים, ואמרה שהיא רוצה ללכת. אמה לא התלהבה, אבל הסכימה לקחת אותה. בזמן המופע קצרה מרינה לשואות, עוד לפני שהתחילה לשיר — היא התנועה בקצב הריסקו, כמו נערת ג'רוגו מנוסה, כשהבעה רצינית על פניה. הקהל — קטנים וגדולים — השתגע אחריה מן הרגע הראשון. היא זכתה בפרס הראשון עם השיר

ילדיסקו, ושנה אחר-כך חזרה על הניצחון עם פאפא פופאיי. שנה לאחר-מכן ייצגה מרינה את ישראל בפסטיבל בינלאומי לשיירי ילדים בפורטוגל, וזכתה גם שם במקום הראשון.

גלידה בחורף. היא לומדת בגימנסיה הרצליה בכיתה ח'. המיקצועות החביבים עליה הם תנ"ך, לשון, צרפתית, אנגלית ומתמטיקה. על השאר — בעיקר היסטוריה — היא מוכנה לוותר. אחרי שעות בית-הספר היא לומדת לנגן על פסנתר ולרקוד סטפס. עכשיו מזהים אותה ברחוב, ואומרים לה שהיא שרה יפה. אומרים לה די הרבה גם שהיא יפה, אבל זה קצת מביך אותה לדבר על זה. בסך-הכל היא ילדה שקטה, לא מרבת הרבה, לא מגלה קודות על עצמה ודי בקלות באה במכוכה.

בטלוויזיה היא אהבת לראות סרטיים, וסדרות כמו הנסיכה דייזי. היא אוהבת בגדים אופנתיים, לא זרוקים. שיהיה ספורטיבי או אלגנטי. לבית-הספר היא לובשת ג'ינס וחולצה או סוויטשירט כחול, ונעליים שטוחות או נעלי-התעמלות. איפור — עדיין לא, רק לפני הופעה.

המאכל האהוב ביותר — גלידה. גם בחורף. גלידת-חורף, שהיא יותר רכה ויותר טעימה, לדעתה. אחותה בת ה-17 נרין, שומרת על דיאטה. למרינה עוד אין בעיה כזאת. יש לה שיניים יפות, מושלמות, אבל אמה שלה מרווחת על הרבה סתימות.

ר"ר פיינגולד לא מטפלת בשניים בנותיה, כי לדבריה זה לא בריא. "לאמא עושים קונצים", היא אומרת, "אצל רופא זר הפצינט יותר רגוע."

בדרך ל"אירוויזיון". מבין האמנים המקומיים אהבת מרינה את שרי צוריאל ואת אבי טולדנו, ובעולם את סינדי לאופר ואת אוליביה ניטורג'ון. אוליביה היא באמת משהו מיוחד ב"ענינה" — גם זמרת, גם שחקנית, גם רקדנית וגם יפה.

כסף היא עוד לא עשתה מהכוכבות שלה. בפסטיבלים היא קיבלה כמתנה תקליט, כמו כולם. עבור הנחיית המופע שירוויאון היא קיבלה רדיו-שעון, ועבור אותה העבודה, שנה לאחר מכן, קיבלה מכשיר טלוויזיה ציבעוני. ההופעה בחול הכניסה קצת כסף, ויש לה חשבון-בנק על-שמה.

מרינה יודעת את ערך הכסף, ומדי פעם היא עושה בייבי-סיטינג אצל השכנים, תמורת 700 שקל לשעה. היא עשויה להרוויח בקרוב הרבה יותר, אם תיענה לבקשתו של יהודה ברקן להופיע בסירטו החדש, בתפקיד בתו. לעוד ארבע שנים יש לה שאיפה הגיונית מאוד, להיות בלהקה צבאית. אמה שלה מתכננת לעתיד קרוב יותר. "עוד שנתיים", היא אומרת, "תהיה למרינה זכות לשיר באירוויזיון."

דרכי-חיים

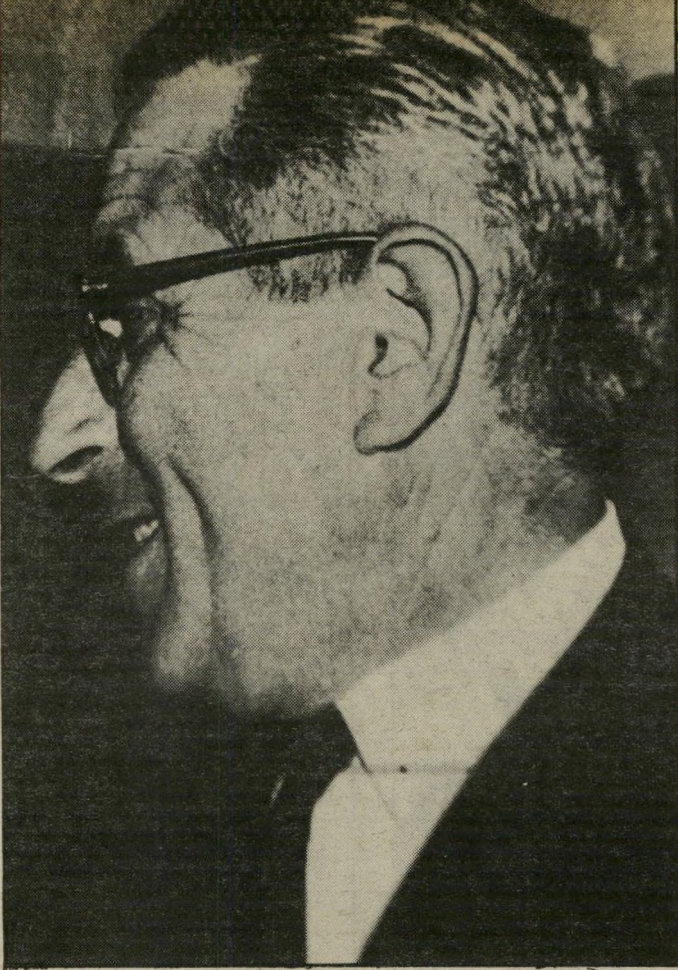
גשר אחד יותר מדי

איך רופאי-שיניים אכל אותה, בגדול

שמו של רופאי-השיניים התל-אביבי הולך לפניו. כדי להתקבל אצלו, יש לקבוע תור חודשיים מראש, ואשתו, המנהלת את קבלת הפונים ואת גביית התשלומים מהם, מקפידה תמיד לשאול: "מי היפנה אותך לדוקטור?" רצוי מאוד שכתשובה יינתן שמה של אישיות נכבדה מהמשק, הפוליטיקה או לפחות, מן הבוהמה המצליחה.

כי הדוקטור הוא רופאי-שיניים מעולה ביותר. הוא גם רופאי-שיניים יקר ביותר. 450 דולר, לפי השער היציג, פלוס מס ערך מוסף, עבור כל כתר.

כאשר הופיע במירפאה יום אחד, אחרי ההמתנה המקובלת, גבר מטופח, במיטב שנותיו, שהיה זקוק לגשר של ארבע שיניים, והעיר, כלאחר יד, כי הוא שמע על הדוקטור משרי-המיש-טרה, הוא נתקבל מייד כמטופל רצוי ביותר. (המשך בעמוד 35)



שופט בריומוס לייבסון עלבון?

ת יק זה איננו מוסיף כבוד למערכת השיפוטית, כותבת פרקליטת-מחוז המרכז ראו, שרה סירוטה, כיום שופטת מחוזות תל-אביב. היא התייחסה לתיק פלילי 936/73, שאת ההליכים בו ביקשה לעכב, בגלל חוסר-מעש של בית-המישפט.

בשנת 1973 הוגש כתב-האישום בתיק זה בקול רעש גדול. היה זה אחרי חקירה מיטרתית ממושכת נגד בכירים בחברת עמידר. על מעשי-שחיתות שונים. בכתב-האישום נאשם אליהו לוי, שהיה אז מנהל-מחוז בעמידר. יחד עם סגנו, יעקב יחזקאל, ועובד נוסף בחברה, ב-21 פרטי-אישום על עבירות של מעילה-באימונו, קבלת-דבר במימה וזיוף-מיסמכים.

השלושה נאשמו בכך שמסרו דירות לאנשים שלא לפי הקריטריונים הקבועים, ובכך מנעו ממישפחות גדולות לזכות בדירות אלה.



שופט-בריומוס קנת טעות?

החקירה המתמשכת נגד לוי מנעה ממנו קידום בחברה, ומנכ"ל עמידר אמר כי לא ימנה את לוי כמנהל-מחוז. לוי לא השלים עם כך והחל להפעיל לחצים. הלחצים באו משני עברים. מצד אחד לחצו ממפלגתו של לוי, מפא"י, שהיתה עדיין בשליטון. אחר הלוחצים היה שלמה הילל, כיום יו"ר הכנסת, שהיה אז שר בממשלה. הילל פנה אישית למנכ"ל עמידר כדי לקדם את לוי.

פצצה בבית-המישפט



11 שנה עברו מאז תחילת הדין מישפט, לפני השופט אליעזר נגדו.



פרקליט מקריין סיוס?